

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Dulcini & Gherardi haereses.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

duo mali hæresiarchæ, scilicet, Geraldus b Segarelli, Parmensis, & Dulcinus e Nouariensis, qui totam terram illâ suis infra positis erroribus im-

plentes, congregationem quâdam fecerunt, quâ Apostolos vocauerunt, qui sub nullius obedientia vivebant, sed tantû se esse subiectos soli Deo, & nulli homini; & vitam sequi Apostolorum singulariter asserbant. Isti publice mendicabant: Christi Apostolos se vocabant: in plateis & vicis ea, quæ sibi apponebantur, publice manducabant: penitentiam p vicos & plateas prædicabant cum mâtello albo ad collum per modum pallij eleuato, & tunica alba ac longis crinibus: aliquando vtendo ad pedes soleis, aliquando nudis pedib. incedebant, & a communi conuersatione fidelium vita & moribus dissidentes; singulariter se vitâ ducere Apostolicam simulabant, virtus hæresum feminabât, ac plures & quamplures inficiebant: post modû vero eorum vita & status per dominum Honorium IV. condemnata sunt per suas patentes litteras infra positas. Tandem post quadraginta fere annos quibus eorum error in Lombardia inualuit, dictus Geraldus a per e piscopum Patmensem, & Inquisitorem fratrem Manfredum ordinis Prædicatorum tempore Bonifacij VIII. fuit vt hæresiarcha publice condemnatus, & etiâ crematus xvij. die Mensis Iulij, anno Domini MCCC. Et post annos octo ipse Dulcinus tanquam hæresiarcha, & Margarita tanquam hæretica eius confors in scelere & errore fuerunt publice membratim dilaniati, & postmodum cõcremati: & finaliter pro maiori parte cum magna diligentia prælatorû illarum partium, & Inquisitorum hæreticæ prauitatis ordinis Prædicatorû ipsorum sccta Pseudoapostolorû fuit ab illis hñibus extirpata, etiâ congregato exercitu magno Crucis signaculo insignito, & collata per dominum Clementem V. indulgentia generali. Hæreses autem & errores ipsorum Geraldii & Dulcini hæresiarcharum, & eorum sequaciû Pseudoapostolorum, isti sunt.

Dulcini & Geraldii hæreses.

Primus error est: q tora auctoritas a domino Iesu Christo tradita & collata Ecclesiæ Romanæ est omnino euacuata, iam dudû cessauit, propter multam prælatorum: & q Ecclesia Romana, quam tenent Papa, & Cardinales; & clerici, & religiosi, non est Ecclesia Dei, sed reprobata Ecclesia, quæ perseuerat hodie sine fructu.

Secundus error: q Romana Ecclesia est illa meretrix, quæ a fide Christi apostatauit, de qua scribit Ioannes in Apocalypsi.

Tertius error: quod tota illa potestas spiritalis, quam Christus dedit Ecclesiæ ab initio, est translata in sectam illorû, qui dicuntur Apostoli seu de ordine Apostolorum: quâ sectam vocant congregatione spiritali, a Deo missam & electam in istis dieb. nouissimis; & ipsi, & nulli alij (vt dicunt) habent potestatem, quam habuit beatus Petrus Apostolus.

A Quartus error: q Geraldus Segarelli de Patma prædictus, qui fuit e principiu huius sectæ & auctor, fuit noua planta, pullulans in radice fidei: in qua Deus cepit reducere Ecclesiam suam ad conuersationem, & perfectionem, & vitam & statum, & paupertatem Ecclesiæ primitiua; in illo statu, in quo Christus commisit Ecclesiam beato Petro Apostolo.

B Quintus error: quod ipsi soli, qui dicuntur Apostoli de prædicta secta seu cõgregatione: sunt Ecclesia Dei, & sunt in illa perfectione, in qua fuerunt primi Apostoli Christi: & ideo non tenentur alicui homini obedire, nec summo Pontifici, nec alicui: quia eorum regula, quæ fuit a Christo immediate, libera est, & perfectissima vita.

† al. & perfectissimum vitam habet.

Sextus error, quod nec Papa, nec aliquis alius, potest eis præcipere, quod deserant statum illû, seu vitam tantæ perfectionis; nec etiam potest eos excommunicare.

C Septimus error est: q de quolibet statu & ordine potest quilibet licite transire ad eorum vitam, & statum, seu ordinem, siue sit religiosus siue secularis: ita quod vit sine consensu vxoris, & vxor sine consensu viui potest relinquere statum matrimonij, & aduolare ad ordinem ipsorum; & quod nullus prælatus Ecclesiæ Romanæ potest separare matrimonium, sed ipsi possunt.

D Octauus error, quod nullus de vita, seu statu, vel ordine ipsorum potest licite intrare alium ordinem, seu regulam sine peccato mortali; nec potest se supponere obedientiæ hominis cuiuscunque: quia hoc esset descendere a vita perfectissima ad minus perfectam.

Nonus error est: q nullus potest saluari nec intrare regnum cælorum, nisi sit de statu seu ordine ipsorum; quia extra statum, seu ordinem illum deinceps nullus saluabitur.

E Decimus error: quod omnes qui persequuntur eos, peccant mortaliter, & sunt in statu damnationis et perditionis.

Vndecimus error: quod nullus Papa Romanæ Ecclesiæ potest aliquem absoluere a peccatis, nisi esset ita factus, sicut fuit beatus Petrus Apostolus viuendo in omnimoda paupertate sine proprio, & in humilitate, non faciendo guerras, nec aliquem persequendo, sed permittendo viuere quemlibet in sua libertate.

Duodecimus error est, quod omnes prælati Romanæ Ecclesiæ tam maiores, quam minores a tempore sancti Siluestri, postquam declinauerunt a modo viuendi priorum sanctorum, sunt præuicaciores, & seductores, excepto fratre Petro de Marone, qui fuit Papa Cælestinus appellatus †.

† al. apostolicus.

Tertiusdecimus error est, quod omnes ordines religiosorum, et sacerdotum, diaconorum, et subdiaconorum, & prælatorum sunt ad fidei catholicæ detrimentum.

Quartus decimus: quod laici non tenentur, nec debent dare decimas alicui sacerdoti, seu prælato Romanæ Ecclesiæ, qui non sit in tanta perfectione & in tanta paupertate, in quâ fuerunt primi Apostoli:

Apostoli. Et ideo dicunt, quòd decima non debent dari nisi ipsis, qui dicuntur Apostoli, & sūt pauperes Christi.

Quintusdecimus error est: q̄ quilibet homo, qualibet mulier, nudi simul possunt licitè iacere sine omni peccato, in vno & eodem lecto: & licitè tangere mutuo vnus alterum in omni parte sui, & osculari se inuicem sine omni peccato, & quòd coniungere ventrem suum cū ventre mulieris ad nutum, si quis stimuletur carnaliter, ut cesset tentatio, non est peccatum.

Sextusdecimus error est: quòd iacere cū muliere & non committeri carnaliter, magis est, quàm resuscitare mortuum.

Decimusseptimus error est: q̄ perfectior vita est viuere sine voto, quàm cum voto.

Decimus octauus error est: q̄ ecclesia consecrata non plus valet ad orandum Deum, quàm stabulum equorum, vel porcorum.

Decimus nonus error est: quòd ita bene potest Christus adorari in memoribus, sicut in ecclesijs, vel ḡ melius.

† al. et.

Vigesimus error est: quòd p̄ nulla causa, nec in aliquo casu debet homo iurare nisi pro articulis fidei, & omnia alia possunt celari: Et quantum cumque iurent dicere veritatem coram prelati seu Inquisitorib. nō tenentur defendere verbo, seu voce, sed solum in mente retinere: Et quòd in nullo tenentur respondere veritatem, nisi de his, quæ verbaliter continētur in articulis fidei seu preceptis & si de alijs requirant, licet eis sine peccato mortali mentiri, & veritatem suæ sectæ negare ore, dummodo teneant eam in corde, ad hoc vt euadat potestatem Inquisitorū; sed debet respondere tergiversando, colorando, seu palliādo quocunq̄ modo possint pertrahere. Si tamē non possent aliter mortem euadere, tunc in tali casu, apertè debent profiteri, & defendere in omnibus, & per omnia prædictam doctrinam suam, mori in ea patienter, & cōstater; & nullatenus aliquos de socijs suis, vel credentibus reuelare.

Propter quod, prædictos errores in fide & nonnullos alios in dictis Pseudoapostolis adinuentos, ac plurimas etiam, quas faciebant in simplicibus deceptiones, & cū mulieribus, quas secum ducebant, inhonestates, eos & eorum in ordine dominus Papa Honorius III. condemnauit per litteras suas sequentis.

4. Litteræ Honorij IV. quibus condemnatur lecta Pseudoapostolorum.

Olim falsis recordationis Papa Gregorius X. prædecessor noster, in Cōcilio Lugdunen. omnes religiones, & ordines Mendicantiū, adinuentos post generale Lateranense conciliū, qui nullam confirmationem Sedis Apostolicæ meruerunt, perpetuā prohibitioni subiecit, &

quatenus processerant, reuocauit. Verum sicut ad nostri apostolatus auditum, fama querula deferente, peruenit, quidā qui post generale, & ante Lugdunen. prædicta concilia, sub nomine ordinis Apostolorum, habitum nouæ religionis assumptores, quamquam nullam aliquando confirmationem Sedis Apostolicæ meruissent, prohibitionis ac reuocationis prædictæ, temerarij præsumptores eundem habitum, seu ei consimilem sub eodem nomine vsque hodie deferentes, quāplures etiam alij, assumpto post dictum Lugdunen. Concilium, huiusmodi habitu, per diuersas mundi partes mendicando discurrere non verentur, facientes ea, quæ non cōdecet, in animarum suarum periculum, & graue scandalum plurimorum, præsertim cum nonnulli, prauitatis hęc reuocæ vitio laborantes, sub huiusmodi habitu sint inuenti.

Nos igitur volentes, talium præuicatorum insolentem audaciam refrinari, & prædictam, non tam religionem, quàm perniciosam lectam penitus aboleri, ne forte fidelium simplices, falsa sanctitatis eorum imagine seducantur, vniuersitati vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus quoscunq̄ de prædictis in vestris ciuitatibus, & diocesisibus inueniri contingerit, eos ad deponendum huiusmodi habitum, monitione præmissa per censuram ecclesiasticam, appellatione poposita, compellatis; monentes eodem, vt si religiosam vitam ducere cupiunt, ad aliquæ se transferant de religionibus approbatus. Quod si aliqui eorum censuram prædictam cōtempserint, vos contra ipsos ad penam carceris, seu alia prout expedire videbitis, procedatis, in uocato aduersus eos, si opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Caterum, vt prædicti eo facilius a sua insolentia compescantur, quo magis a Christi fidelibus abijci se viderint, & contemni: Volumus nihilominus, quòd huiusmodi processum nostrum, in vestrarum ciuitatum, & diocesium terminis, itineris vicibus publicantes, ac facientes per aliquos publicari, eosdē populos auctoritate nostra moneatis, & inducatis attentè, nec aliquem de prædictis præfarum habitum deferentibus, recipere præsumant in hospitio, vel eis aliquas elemosinas largiantur; nec ad deferendum habitum illi, seu ei consimilem, impendant consilium, auxilium, vel fauorem. Datum Romæ apud sanctam Sabinam, v. Idus Martij, Pontificatus nostri anno primo. Sub anno Dominicæ incarnationis M C C L X X X V.

Ad instar ergo Domini Honorij III. Nicolaus Papa VI. vniuersis ecclesiarum prelati, consimiles litteras destinauit, sub anno Domini MCCXC. Pontificatus sui anno III.

COMMENT. XXXVII.

Recensuit hæcenus errores in Hispania condemnatos, nunc de illis qui in Italia repressi.